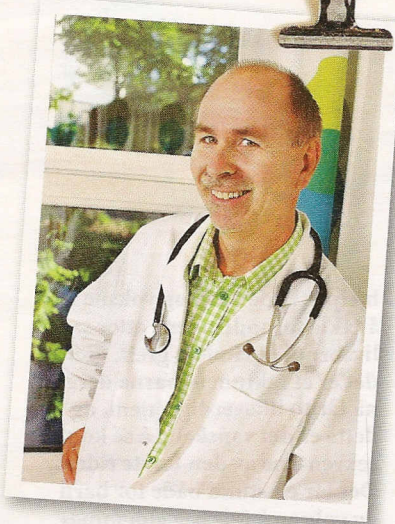

Allers-legen

VED DR. ROLF LUNENG
FOTO: MARI SVENNINGSEN

Rolf Luneng (50) er vår nye, faste legespaltist. Hver uke gir han Allers-leserne gode helse-råd og forteller om hvordan ulike og utbredte helseplager og sykdommer oppstår, og kan behandles.

Luneng er allmennlege, men han har også bakgrunn som naturmedisiner. Han har studert urterterapi, kosthold og ernæring, biopati og vitamin- og mineralterapi. Han praktiserer som lege i Oslo, som spesial-lege i ernæringsmedisin og ortomolekylær medisin.

Har du personlige spørsmål til Allers-legen, kan du gå inn på www.klinikknydalen.no.

UTMATTELSE OG ME:

Man må skille mellom kronisk utmattelse og ME, selv om symptombildet kan være ganske likt og begge har et betydelig energitap som fellesnevner. Dette kan komme raskt eller utvikle seg gradvis og skyldes ofte en svikt i flere eller alle de energiproduserende organsystemene. Energien vår produseres både via sentralnervesystemet, hormonsystemet og alle cellene i kroppen. De står alle i forbindelse med hverandre i kroppens gode samspill for å opprettholde optimal og stabil helse. ME har oftest en sammenheng med tidligere virus- eller bakterieinfeksjoner som har forårsaket spesielle reaksjoner i kroppens grunnleggende biokjemi, og som igjen påvirker og endrer immunforsvaret.

FOTO: BIGSTOCKPHOTO

ME kan kureres

Kronisk utmattelsessyndrom, eller ME, blir ofte kalt en gåte – men egentlig er det ikke det!

De medisinske analysemetodene vi bruker innen skolemedisinen har sine begrensinger. De vil oftest ikke avsløre årsaken til ME. For eksempel vil blodprøver som regel være helt normale.

Årsakene kan kun oppdages gjennom en hårmineralanalyse som viser kroppens ernæringsstatus. Dårlig kosthold, medisiner, annen sykdom, røyking med mer kan over tid forandre kroppens grunnleggende biokjemi - og dermed hele grunnlaget for vår helsetilstand. Det var dårlig kosthold som i sin tid forårsaket den omfattende og dødelige sykdommen pellagra, og som ganske enkelt skyldes niacinmangel, det vil si mangel på vitamin B3. Likevel tok det over 200 år før legevitenskapen erkjente at sykdommen skyldtes næringsmangel i kosten.

SYMPTOMER: Symptomene på ME – i tillegg til utmattelsen – kan være mangfoldige og sammensatte, et uttrykk for at de kommer fra flere organsystemer samtidig. De vanligste er nedsatt korttidshukommelse, konsentrasjonsvansker, svimmelhet, hodepine som er anner-

ledes og kanskje sterkere enn tidligere, kroniske smerter i muskler og eventuelt ledd, økt svettetendens, kvalme og andre

«Også de aller sykeste (...) oppnår svært gode resultater når kroppen får tilført det den mangler.»

fordøyelsesplager, sår hals og ømme lymfeknuter på hals eller i armhulene, søvnforstyrrelser, sykdomsfølelse og utmattelse i hele kroppen etter fysiske anstrengelser.

ÅRSAKER: En hårmineralanalyse vil ofte vise for høyt nivå av kalsium i kroppen – gjerne kombinert med altfor lite magnesium. Dette vil gi plager i muskler og ledd, sentralnervesystemet, søvnforstyrrelser, hodepine med mer. I tillegg ses ofte for høy kobberverdi og gjerne kombinert med lav sinkverdi. Dette kan gi hodepine, nedsatt hukommelse og konsentrasjonsevne, depresjon og emosjonelle svingninger, fordøyelsesproblemer, tretthet, nedsatt immunforsvar, økt føl-

somhet for stress med mer. Dessuten vises ofte for liten mengde av krom og mangan, samt av og til altfor lite eller for mye jern i kroppen. Særlig for lavt mangan sammen med lavt magnesiumnivå vil ramme cellenes evne til å danne energi og dermed føre til følelse av manglende kraft – man blir utmattet.

Analysen viser svært ofte kombinasjonen av svekket energiproduksjon i cellene og samtidig lav binyrefunksjon som forsterker symptomene på utmattelsen.

BLIR BRA IGJEN: De fleste av mine pasienter med denne diagnosen kommer seg mye raskere og oppnår bedre resultater – de blir som regel helt bra igjen – i forhold til andre, nåværende behandlingsmetoder innen skolemedisinen. Også de aller sykeste – og ofte oppgitte pasientene i helsevesenet – oppnår svært gode resultater når kroppen får tilført det den mangler.

Metoden med håranalyser er omdiskutert innen medisinen, men vinner stadig større plass i utredningen av sykdomstilstander vi ellers ikke kan forklare på andre måter.